

Indymedia românia

arhiva textelor

impotriva proprietatii intelectuale

rubrici

- :: anti-discriminare
- :: actiune concreta
- :: cultura
- :: ecologie si biotehnologie
- :: economia razboiului/pacii
- :: gen si sex(ualitati)
- :: granite
- :: incolonare globala
- :: libera cenzura
- :: media minora
- :: nationalism
- :: postcomunism?
- :: productia
- :: societatea informationala
- :: sursa deschisa/propietara
- :: teatrul politic
- :: universitatea
- :: altermondializare

:: brian martin / 04.07.04

Tipul de proprietate cu care cei mai multi sint familiari este cea a obiectelor fizice. Dar dintotdeauna, posesia ideilor a reprezentat o mare problema.

Controlul sau utilizarea exclusiva a ideilor, ori a modului in care acestea sint exprimate - nu are sens. Multe obiecte fizice pot fi folosite numai de cite o

persoana la un moment dat. Dar asta nu e adevarat in ceea ce priveste proprietatea intelectuala. Ideile pot fi copiate din nou si din nou, iar persoana care a detinut copia originala poate in continuare sa o utilizeze din plin.

Exista citeva tipuri de proprietate intelectuala, sau, cu alte cuvinte, de proprietate asupra informatiei, incluzind aici copyright, patente, marci inregistrate (trademarks), confidentialitatea tranzactiei (trade secrets), drepturi asupra designului si drepturi ale cultivatorilor de plante. Copyrightul protejeaza expresia ideilor exprimate in scris, prin muzica si picturi. Patentele se refera la inventii, ca cea a unor noi substante, ori bunuri si procese industriale. Marcele inregistrate sint simboluri asociate cu o marfa, un serviciu sau o companie. Confidentialitatea tranzactiei se refera la informatii de afaceri secrete. Drepturile asupra designului se refera la diferitele modalitati de a infatisa lucrurile. Drepturile cultivatorilor de plante confera proprietate asupra varietatilor noi, distincte si stabile de plante pe care acestia le "inventeaza". Motivatia originara a copyrighturilor si patentelor a fost incurajarea muncii artistice si creatoare prin conferirea unui monopol de scurta durata asupra unor anumite utilizari ale operei. Acest monopol era conferit unui individ ori unei corporatii de catre guvern - insa a devenit evident faptul ca puterea guvernului de a conferi un monopol corupe. Cei mai importanti detinatori de proprietate intelectuala au incercat sa laseasca aceasta notiune dincolo de orice motivatie rationala.

> Probleme referitoare la proprietatea intelectuala

intreaga arhiva

reteaua imc globala
www.indymedia.org

Projects

- :: oceania
- :: print
- :: radio
- :: satelite tv
- :: video

Africa

- :: ambazonia
- :: canarias
- :: estrecho / madiac
- :: nigeria
- :: south africa

Canada

- :: alberta
- :: hamilton
- :: maritimes
- :: montreal
- :: ontario

Guvernele genereaza cantitati imense de informatie: statistici ale populatiei, cifre referitoare la productia economica si la sanatate, texte de legi si regulamente, si un numar urias de rapoarte. Generarea acestor informatii e platita prin taxe si in consecinta, ar fi logic ca ele sa stea la dispozitia oricarui membru din public. In anumite tari insa, cum ar fi Anglia si Australia, guvernele pot pretinde copyright pe propria legislatie si uneori pe decizii de instanta. Din punct de vedere tehnic, cetatenii ar avea nevoie de permisiune pentru a copia propriile legi.

Idea din spatele patentului este ca principiile unei inventii sa fie facute publice, in timp ce inventatorului ii este conferit pentru o perioada limitata dreptul exclusiv de a produce, folosi, sau vinde respectiva inventie. Exista insa destule cazuri in care patentele au fost folosite pentru a impiedica inovatia. [1] Companiile pot prelua un patent, sau pot cumpara patentul altcuiva, cu scopul de a impiedica pe altii sa aplice ideile respective. De la inceputurile sale in 1875, compania americana AT&T a adunat patente pentru a-si asigura monopolul asupra telefoniei. A impiedicat introducerea radioului pentru vreo 20 ani. De o maniera similara, General Electric a folosit controlul asupra patentelor pentru a intirzia introducerea luminilor fluorescente, care reprezentau o amenintare pentru vinzarile sale de becuri incandescente.

Informatia biologica poate fi revendicata astazi ca proprietate intelectuala. Anumite instante din Statele Unite au hotarit ca secventele genetice pot fi patentate, chiar atunci cind secventele sint gasite "in natura", atita vreme cit izolarea lor se realizeaza prin intermediul anumitor mijloace artificiale. Aceasta a condus companiile la demararea unei competitii pentru acapararea patentelor pe numeroase coduri genetice. In anumite cazuri, au fost conferite patente pentru toate formele transgenice ale unei intregi specii, cum ar fi soia sau bumbacul, cauzind controverse de proportii si uneori revizuirea verdictelor in apel. O consecinta: cei care nu detin patente nu mai dezvoltă cercetare in domeniu. O alta consecinta: corporatiile transnationale patenteaza materiale genetice gasite in plante si animale din tari ale lumii a treia, astfel incit anumite popoare ajung sa plateasca pentru a folosi seminte si alte materiale genetice care au stat la dispozitia lor, gratis, de secole. In general, proprietatea intelectuala a devenit inca o modalitate pentru tarile bogate de a extrage bogatia din tarile sarace.

Se spune ca potentialul cistig financiar din proprietatea intelectuala ofera o motivatie de creatie pentru indivizi. In practica, multi creatori nu cistiga de fapt prea mult din proprietatea intelectuala. Inventatorii independenti sint in mod frecvent ignorati sau exploatați. Atunci cind angajatii corporatiilor si guvernelor au o idee care merita protejata, aceasta idee e de obicei patentata sau pusa sub copyright de catre organizatie, nu de catre angajat. Din moment ce proprietatea intelectuala poate fi vinduta, de obicei cei bogati si puternici sint cei care profita, chiar daca ei contribuie arareori prin travaliu intelectual la crearea de noi idei.

Aceste probleme - privatizarea informatiei guvernamentale, reprimarea patentelor, posesia informatiei genetice si informatia detinuta de altcineva decit adevaratul autor - sint simptome ale unei probleme mai profunde ce are de face cu insasi ideea de proprietate intelectuala. Spre deosebire de bunurile fizice, nu exista obstacole fizice pentru a furniza o abundenta de idei. Proprietatea intelectuala agraveaza inegalitatea - e o tentativa de a crea o penurie artificiala in scopul de a rasplati citiva pe costul celor multi. Iata citeva exemple care arata felul cum proprietatea intelectuala a condus la abuzul de putere rezultind din suveranitatea asupra informatiei.

- :: quebec
- :: thunder bay
- :: vancouver
- :: victoria
- :: windsor
- :: winnipeg

East Asia

- :: japan
- :: manila
- :: qc

Europe

- :: andorra
- :: antwerpen
- :: athens
- :: austria
- :: barcelona
- :: belgium
- :: belgrade
- :: bristol
- :: croatia
- :: cyprus
- :: estrecho / madiac
- :: euskal herria
- :: galiza
- :: germany
- :: hungary
- :: imc sverige
- :: ireland
- :: istanbul
- :: italy
- :: la plana
- :: liege
- :: lille
- :: madrid
- :: marseille
- :: nantes
- :: netherlands
- :: nice
- :: norway
- :: oost-vlaanderen
- :: paris
- :: poland
- :: portugal
- :: prague
- :: russia
- :: scotland
- :: switzerland
- :: thessaloniki
- :: united kingdom
- :: west vlaanderen

Latin America

- :: argentina
- :: bolivia
- :: brasil
- :: chiapas
- :: chile
- :: colombia
- :: ecuador
- :: mexico
- :: peru
- :: puerto rico
- :: qollasuyu
- :: rosario
- :: sonora
- :: tijuana
- :: uruguay

Oceania

Arborele de neem e folosit in India in medicina, cosmetice, contraceptie, in industria lemnului, industria energetica si agricultura. Aceste utilizari au fost elaborate vreme de secole, insa nu au fost niciodata patentate. De la mijlocul anilor '80, corporatiile americane si japoneze au acaparat mai mult de o duzina de patente de materiale bazate pe neem. In acest fel, cunoasterea colectiva locala dezvoltata de cercetatorii indieni si de tarani a fost expropriata de outsidersi care au contribuit foarte putin la acest proces. [2]

• Charles M. Gentile e un fotograf american care a creat si vandut de un deceniu postere artistice cu scene din Cleveland, Ohio. In 1995 a facut un poster al cladirii I.M.Pei, care gazduia noul Rock and Roll Hall of Fame. De data aceasta a dat de probleme. Muzeul l-a dat in judecata pentru atingerea adusa marcii inregistrate pe care si-o insusise in imaginea sa. Daca si cladirile pot fi inregistrate ca marci, atunci orice pictor, fotograf si realizator de filme va trebui sa umble dupa permisiuni si sa plateasca comisioane inainte sa foloseasca imaginile in opera lor. Aceasta e in mod evident contrar legitimarii originare a proprietatii intelectuale, de a incuraja productia lucrarilor artistice.

• Celebru designer Victor Papanek scrie: "ceva e fundamental in neregula cu tot conceptul de patent si copyright. Atunci cind proiectez o jucarie destinata exercitiilor terapeutice ale copiilor handicapati, e nedrept sa amini lansarea proiectului cu un an si jumătate din cauza procesului de inregistrare a patentului. Am impresia ca ideile sint din belsug si ca sint ieftine, si e gresit sa faci bani din necesitatile celorlalti" [3]

• In 1980 a fost publicata de catre George Munster si Richard Walsh o carte intitulata Documente referitoare la Apararea si Politica Externa Australiana 1968-1975. Reproducea multe rapoarte guvernamentale secrete, transcripturi ale unor sedinte si alte documente ce se refereau la amestecul Australiei in razboiul din Vietnam, evenimentele ce au condus la invazia Timorului de Est de catre Indonezia, precum si alte chestiuni. Cartile, abia puse in vinzare, au fost confiscate. Tirajele a doua ziare de circulatie larga, ce reproduceau extrase din carte, au fost de asemenea confiscate. Inalta Curte de Justitie australiana a hotarit ca in acest caz Codul Penal nu se aplica, si ca materialul era protejat prin copyrightul detinut de guvern. Astfel, copyrightul, initiat pentru a incuraja inovatia artistica, a fost folosit pentru a reprimă distribuirea unor documente pentru a caror productie copyrightul nu fusese cu siguranta o motivatie. Mai tirziu, Munster si Walsh au produs o carte folosind rezumate si mici citate pentru a prezenta informatia. [4]

• Scientology e o religie in care doar anumiti membri, la niveluri avansate de iluminare, au acces la informatii speciale, care sint secrete celorlalti. Scientology a constituit o controversa de multa vreme, iar criticii sustin ca isi exploateaza membrii. Unii critici, incluzind aici fosti scientologi, au publicat pe internet documente secrete din stagii avansate. In raspuns, reprezentantii bisericii au invocat copyrightul. Politia a intreprins raiduri in casele criticilor, confiscind computere si alte echipamente. Cu totul curios, din moment ce scopul declarat al copyrightului este nu cel de a ascunde informatia, ci mai degraba de a stimula productia de idei noi. [5]

• Ashleigh Brilliant e un "epigramist profesionist". El creeaza si pune copyright pe mii de proverbe, ca de exemple "In mod fundamental, nu poate exista un fundament pentru nimic". Atunci cind descopera cineva care a "folosit" una dintre epigramele sale, el contacteaza respectiva persoana, reclamind incalcarea drepturilor de copyright. Jurnalistul de televiziune David Brinkley a scris o carte intitulata "Orice are dreptul la opinia mea", sustinind ca inspiratia titlului i se datora unui prieten al fiicei sale. Brilliant l-a contactat pe Brinkley pentru violarea copyrightului. Random House, editura lui Brinkley, i-a platit lui Brilliant \$1000 fara sa conteste pretentia, poate pentru ca atunci ar fi costat mai mult. [6]

• Avocatul Robert Kunstadt a propus ca atletii sa isi poata patenta inovatiile lor sportive, cum ar fi "saritura Fosbury", inventata de saritorul la inaltime Dick Fosbury. Aceasta ar putea aduce o gramada de bani pentru citeva staruri. Au cauza insa si dispute enorme. Atletii au deja motivatii imense pentru a inova, daca aceasta contribuie la performanta lor. A patenta miscari de baschet sau pasi de coreografie ar servi in primul rind la limitarea preluarii inovatiilor si ar penaliza in primul rind pe cei cu resurse limitate pentru platirea drepturilor.

• Un ziar scotian, The Shetland Times, a dat in judecata un serviciu de stiri online pentru ca acesta pusese un link catre situl lor web. Daca linkurile web fara permisiune ar fi ilegale, aceasta ar submina intregul WWW. [7]

> Alternativa

Alternativa la proprietatea intelectuala e simpla: produsele intelectuale nu ar trebui sa fie subiect al proprietatii. Ideile trebuie sa stea la dispozitia oricui vrea sa le utilizeze. Un exemplu referitor la modul in care aceasta alternativa ar putea functiona este limbajul – intelegind aici cuvintele, sunetele si sistemele de sens prin care comunicam in fiecare zi. Limbajul oral e gratis. (De fapt, corporatiile controleaza mici unitati de limbaj prin marci inregistrate si sloganuri.) Alt exemplu e cunoasterea stiintifica. Oamenii de stiinta cerceteaza, iar apoi publica rezultatele obtinute. O proportie covarsitoare a cunoasterii stiintifice este cunoastere publica. Se argumenteaza de obicei ca cele mai dinamice domenii ale stiintei sint cele care opereaza private de secrete. Ideile deschise pot fi examinate, disputate, modificate si imbunatatite. A transforma cunoasterea stiintifica in marfa disponibila pe piata, asa cum se intimpla cu ingineria genetica, probabil ca inhiba stiinta. Cazul stiintei demonstreaza faptul ca activitatea intelectuala viguroasa e posibila fara proprietate intelectuala, si ca de fapt poate fi viguroasa tocmai din cauza ca informatia nu e privatizata. Insa exista multe domenii care, spre deosebire de stiinta, opereaza de mult cu proprietatea intelectuala ca si cum ar fi un dat a priori. Ce s-ar intimpla fara privatizarea informatiei? Se pot ridica multe obiectii.

Plagiarism: Plagiarismul inseamna folosirea ideilor altora fara a recunoaste aceasta intr-un mod adecvat. Exista citeva tipuri de plagiarism. Unul este cel de idei: cineva iti ia ideea originala si, folosind o expresie diferita, o prezinta ca fiind a lui. Copyrightul nu ofera deloc protectie impotriva acestei forme de plagiarism. Alt tip de plagiarism este cel realizat in forma cuvint-cu-cuvint – atunci cind cineva preia cuvintele pe care le-ai scris – o carte, un eseu, citeva paragrafe sau chiar doar o propozitie – si, cu sau fara modificari minore, le prezinta ca fiind ale lor. Acest tip de plagiarism e protejat de copyright, insa in practica legea copyrightului este arareori folosita impotriva sa. Cea mai eficienta cale de combatere a plagiarismului nu este actiunea in instanta ci publicitatea. Exista o ratiune chiar mai profunda pentru care copyrightul nu ofera protectie impotriva plagiarismului: cel mai comun tip de plagiarism e parte integranta a ierarhiilor sociale Rapoartele guvernului si ale corporatiilor sint publicate sub numele birocraților din virful piramidei, care nu le-au scris; politicienii si directorii de companii tin cuvintari scrise de subordonati. Acestea sint exemple de reprezentare falsa si persuasiva a auctoritatii, prin care figuri care detin puterea cistiga credit pentru munca subordonatilor. [8] Copyrightul, daca are un efect, este cel de a intari mai degraba decit a disputa

- :: adelaide
- :: aotearoa
- :: brisbane
- :: jakarta
- :: manila
- :: melbourne
- :: perth
- :: qc
- :: sydney

South Asia

- :: india
- :: mumbai

United States

- :: arizona
- :: arkansas
- :: atlanta
- :: austin
- :: baltimore
- :: boston
- :: buffalo
- :: charlottesville
- :: chicago
- :: cleveland
- :: colorado
- :: danbury, ct
- :: dc
- :: hawaii
- :: houston
- :: idaho
- :: ithaca
- :: la
- :: madison
- :: maine
- :: michigan
- :: milwaukee
- :: minneapolis/st. paul
- :: new hampshire
- :: new jersey
- :: new mexico
- :: new orleans
- :: north carolina
- :: north texas
- :: ny capital
- :: nyc
- :: oklahoma
- :: philadelphia
- :: pittsburgh
- :: portland
- :: richmond
- :: rochester
- :: rogue valley
- :: san diego
- :: san francisco
- :: san francisco bay area
- :: santa cruz, ca
- :: seattle
- :: st louis
- :: tallahassee-red hills
- :: tennessee
- :: urbana-champaign
- :: utah
- :: vermont
- :: western mass

West Asia

- :: beirut
- :: israel
- :: palestine

acest tip de plagiarism institutionalizat.

Drepturi: Ce facem atunci cu toti scriitorii, inventatorii si ceilalti, care isi cistiga existenta datorita drepturilor inregistrate? In primul rind, trebuie specificat faptul ca doar citiva indivizi traiesc din banii reveniti din drepturi. Eliminarea proprietatii intelectuale ar reduce veniturile citorva creatori de succes, precum autorul Agatha Christie, compozitorul Andrew Lloyd Webber, si regizorul Steven Spielberg. Intelectualul creator tipic o duce de fapt mai rau din cauza proprietatii intelectuale. Citi consumatori realizeaza cit de mult platesc pentru proprietatea intelectuala atunci cind cumpara medicamente prescrise, atunci cind platesc pentru scoli (prin contributii sau taxe), atunci cind cumpara de-ale gurii sau cind asculta o melodie la radio? In acestea ca si in multe alte situatii, costurile sint marite substatial tocmai din cauza proprietatii intelectuale. Cea mai mare parte a costurilor suplimentare nu merge la creatori, ci la corporatii si la sefii birocrati – cum ar fi oficiile de inregistrare a patentelor si firmele de avocatura, care sint necesare pentru a mentine functionarea sistemului proprietatii intelectuale.

Stimularea creativitatii: Dar despre motivatia pentru a crea? Fara posibilitatea de acumula bogatie si faima, ce ar mai stimula indivizii creatori pentru a produce opere de geniu? De fapt, cei mai multi creatori si inovatori sint motivati de interesul lor propriu, si nu de recompense. Exista multe dovezi care arata, contrar opiniei populare, ca recompensele reduc de fapt calitatea operei. [9]

> Strategii pentru schimbare

Proprietatea intelectuala e sprijinita de multe grupuri de putere: cele mai puternice guverne si cele mai mari corporatii. Mass-media pare a fi intru totul pentru proprietatea intelectuala, pentru ca monopolurile media ar destabilizate daca infomatia ar putea fi copiată mai liber. Poate ca tot atit de important este sprijinul adus proprietatii intelectuale de catre multi producatori intelectual minori, incluzind universitarii si scriitorii liberi (freelance). Desi profiturile acestor intelectuali sint rareori semnificative, ei au fost convinsi ca au nevoie si merita micile lor drepturi. Acest fenomen e similar celui in care micii proprietari de pamint si bunuri, cum ar fi proprietarii de case, apara cu inversunare sistemul proprietatii private, ai carui principali beneficiari sint de fapt cei foarte bogati, care detin antreprize gigante, bazate pe munca multor alti oameni. Nu prea are sens sa dispuți proprietatea intelectuala in mod izolat – contestarea trebuie sa implice dezvoltarea de metode pentru a sprijini indivizii creatori.

Schimba mentalitatea: A vorbi despre “proprietatea intelectuala” implica o asociere cu proprietatea fizica. In loc de aceasta, ar fi mai bine sa vorbim despre monopolurile conferite guvernelor, cum ar fi chiar “privilegiul de a detine monopol”. Aceasta ne da o idee mai clara despre ceea ce se intimpla si ajuta la subminarea legitimarii intregului proces. Analog, trebuie facuta legatura cu idealurile dreptului la liber cuvint. In loc de a vorbi despre proprietatea intelectuala in termeni de proprietate si schimb, ar trebui sa vorbim in termeni de discurs si impedimente sale. Ar trebui sa vorbim despre controlul asupra informatiei genetice in termeni de sanatate publica si protectie sociala, si nu in termeni de proprietate. Felul in care o chestiune e formulata conteaza enorm pentru legitimarea diferitelor pozitii. Odata ce proprietatea intelectuala e subminata in mintile multor cetateni, va deveni mult mai usor de rasturnat suportul sau institutional.

Dezvaluie costurile: Procesul de a pune la cale si a opera un sistem de proprietate intelectuala costa foarte mult. Acesta include oficiile de inregistrare a patentelor, legislatia, cazurile aduse in instanta, agentiile de colectare a taxelor de timbru si multe altele. Este nevoie de cercetare pentru a calcula si a dezvalui atit aceste costuri, cit si transferurile de bani intre diferitele grupuri si tari. O tara mediu plasata printre tarile Lumii Intii, precum Australia, plateste cu mult mai mult pentru proprietatea intelectuala - mai ales catre US – decit primeste inapoi. Odata ce cifrele sint disponibile si sint intelese, aceasta va ajuta la reducerea legitimarii sistemului de proprietate intelectuala mondial. [10]

Reprodu operele protejate: Din punctul de vedere al proprietatii intelectuale, aceasta se numeste “pirataj”. (Un termen grait, daca ar fi sa consideram ca un asemenea limbaj e foarte rar folosit atunci cind, de exemplu, un sef isi insuseste creditul muncii unui subordonat). Aceasta se intimpla in fiecare zi, atunci cind oamenii fotocopiază articole, inregistrează muzica protejata de copyright, sau multiplica software protejat. Tocmai pentru ca e atit de usoara si de comuna copierea ilegala, marile guverne si corporatii au pus la cale o ofensiva pentru a promova drepturile proprietatii intelectuale. Din nefericire, copierea ilegala nu e o strategie foarte buna impotriva proprietatii intelectuale, asa cum furtul bunurilor nu e modalitate de a disputa detinerea proprietatii private. Furtul de orice fel accepta implicit sistemul existent al proprietatii.

Refuza in mod deschis sa cooperezi cu proprietatea intelectuala. Aceasta strategie e cu mult mai puternica decit copierea ilegala. Pot fi folosite metode non-violente de actiune, ca refuzul cooperarii, boicoturile si instituirea de alternative. Daca protestezi in mod deschis, exista o sansa cu mult mai mare de a orienta atentia pe problemele cu miza si de a facilita dialogul. Odata ce se raspindește rezistenta civica la proprietatea intelectuala, procesul va fi imposibil de oprit. Ceva de genul acesta se intimpla deja. Deja se exprima nemulțumiri in masa in India referitoare la impactul regimului global al proprietatii intelectuale si la patentul asupra materialelor genetice, iar la aceste nemulțumiri se raliaza mii de fermieri. [11] Daca aceasta scara a protestului ar putea fi combinata cu alte actiuni care sa submineze legitimitatea proprietatii intelectuale, intregul sistem ar putea fi pus in chestiune.

Promoveaza informatie non-proprietara. Un bun exemplu este software-ul public, care este software pentru computer ce e pus la dispozitia fiecaruia. Creatorii de “freeware” obtin satisfactie din munca lor intelectuala si din faptul de a furniza un serviciu celorlalti. Fundatia pentru Software Liber (Free Software Foundation) a condus ofensiva dezvoltarii si promovarii software-ului liber. Fundatia a venit cu o alternativa numita “copyleft”. Se stipuleaza: “Cea mai simpla modalitate de a face un program liber este oferirea sa domeniului public, fara copyright. Aceasta permite insa versiuni proprietate modificate, ceea ce neaga altora libertatea de a redistribui si de a modifica; asemenea versiuni subminează scopul originar, de a oferi libertate pentru toti utilizatorii. Pentru a preveni aceasta, copyleft-ul utilizează copyright-ul intr-o maniera noua. Copyrighturile tunc privează de libertate; copyleft o protejează. Este un instrument legal care solicita ca cei care pun la dispozitie un program sa includa drepturile de a folosi, modifica si redistribui codul; codul si libertatile devin inseparabil legal” [12] Pina cind copyrightul e eliminat sau pina cind devine obsolet, inovatii precum copyleftul sint necesare pentru evitarea exploatarii celor care vor sa puna munca lor la dispozitia celorlalti.

Dezvolta mijloace pentru a conferi credit muncii intelectuale: daca proprietatea intelectuala este contestata, oamenii trebuie sa fie reasigurati ca apropierea frauduloasa a ideilor lor nu va deveni o problema si mai mare. Dar mai fundamental, trebuie sa se recunoasca faptul ca munca intelectuala este inevitabil un proces colectiv. Nimeni nu are idei complet originale: ideile sint mereu construite pe contributii precedente ale altora. Proprietatea intelectuala este un furt, iar pagubasul este citeodata

- :: discussion
- :: fbi/legal updates
- :: indymedia faq
- :: mailing lists
- :: process & imc docs
- :: tech
- :: volunteer

un individ creator, dar de cele mai multe ori e societatea in totalitatea sa. Intr-o societate mai cooperativa, creditul pentru idei nu ar fi o chestiune atat de contencioasa. Intr-o societate cu mai putina ierarhie si mai multa echitate, motivatia intrinseca si satisfactia vor fi principalele venituri obtinute de pe urma contributiei la produsele intelectuale. Cu cit mai putin e de cistigat din creditul pentru idei, cu atit mai probabil e ca oamenii vor impartasi ideile in loc sa se preocupe cu cine merita credit pentru ele.

Referinte:

1. Richard Dunford, "The suppression of technology as a strategy for controlling resource dependence," Administrative Science Quarterly , Vol. 32, 1987, pp. 512-525.
2. Vandana Shiva and Radha Holla-Bhar, "Intellectual piracy and the neem tree," Ecologist, Vol. 23, No. 6, 1993, pp. 223-227.
3. Victor Papanek, Design for the Real World: Human Ecology and Social Change (London: Thames and Hudson, 1985, 2nd edition), p. xi.
4. George Munster, Secrets of State: A Detailed Assessment of the Book They Banned (Australia: Walsh & Munster, 1982).
5. Wendy M. Grossman, "alt.scientology.war," Wired, Vol. 3, No. 12, December 1995, pp. 172-177, 248-252.
6. David D. Kirkpatrick, "Brilliant minds may think alike, but Brilliant lines can cost you," Wall Street Journal, 27 January 1997, p. B1.
7. Rob Edwards, "Scottish court case could unravel the Web," New Scientist, 16 Nov 1996, p. 5.
8. David Vaver, "Intellectual property today: of myths and paradoxes," Canadian Bar Review, Vol. 69, No. 1, March 1990, pp. 98-128.
9. Alfie Kohn, Punished by Rewards: The Trouble with Gold Stars, Incentive Plans, A's, Praise, and other Bribes (Boston: Houghton Mifflin, 1993).
10. These two strategies are proposed by Peter Drahos, "Thinking strategically about intellectual property rights," paper prepared for the Forum of Parliamentarians on Intellectual Property and the National Working Group on Patent Laws, 1996.
11. The magazine Third World Resurgence has regular reports on this issue. See for example Martin Khor, "A worldwide fight against biopiracy and patents on life," Third World Resurgence, No. 63, November 1995, pp. 9-11, and the special issues on patenting of life: No. 57, May 1995 and No. 84, August 1997.
12. GNU's Bulletin, January 1995 (Free Software Foundation, 59 Temple Place, Suite 330, Boston MA 02111-1307, USA; ✉ gnu@prep.ai.mit.edu). See 📄 <http://www.gnu.org/> for the latest description.

-- Acesta e un fragment din capitolul trei al cartii lui Brian Martin, Information Liberation, care este disponibila in intregime online, 📄 <http://www.uow.edu.au/arts/sts/bmartin/pubs/95psa.html>
 -- Tradus de Ovidiu Tichindeleanu

comentarii despre articol